

Tagshury-Haustetten,
16.1.1949.

V.a.

Mr. Rajamaa!

Küllap' see elin vist mina, kelle
mü tõttu meie kirjavarahetus katkes. Veel
enam — ma pole veel vist tänamud
ki „Jesti Ajaleht“ eest, millest mul oli
suur rõõm ja millest said osajal-
jad teisedki. Nao kaamat kändab
süü iska veel käest kätte, kuna
olen Baieris vist küll ainuke
seemguse väljaande omanik. Palgi
tänu Teile niiselt ja kõigelt teilt
teistelt, keda Teie ei tunne, kuid
kes teavad, et Teilt on Kuuriks
telle kaamat saanud.

Pärast rahareformi on meie
siinne kaamatuturg õieti kooku
olnud. Ei ole peaaegu midagi,
kuna ei tane. Meie inimesi ei
huvita enam kunst ja kirjandus,
nii raha eest saab müüa ostu
esmajooneks teit ja edasi kehakatteid,
kelli, kohvreid jne jne. Jouludeks
olemus ainult paar vähetuntud auto
rite noorsookaamatut. Pärast vääringa-

reformi tunnust kaamatust on viinud. -
väärsed ainult Karl Ten koostatud
luulevalimik "Linnakangas" ja Viiskapuu
"Mare Balticum". Mõlemad nii siinelt
kui väliselt tõesti hääd, kuid
ei osteta. "Linnakangas" maksab 7,5 D.M.,
pakk võid maksab (muskalt) 7 D.M. -
näib et nii kaalutleb enamik
meie riinseist eestlasist. Samadel
kaalutlustel tundub kole kõrgema
ka teatripääsme hinne ja min-
nasse parem kinnis odava raha
eest põnevat Uue-Maailma filmi
vaatama.

Meie kirjast nähtub, et olete
sütnud säilitada optimismi. Mina,
kahjuks, seda enam küll enda kohta
ei saa ütelda. Teatritööst loobusin -
tühi köht ja lagunemise kehakatted jahu-
tand idealismi. Teenin nüüd ühes
IRO tekstiil-las osakonna-juheto-
jana. Ei ole küll enam kerjuse
enese tunnet, sest maksan saksas am-
tustele oma maksmat IRO-le toidu
ja korteri eest, meie oma administrat-
sioonile ja ühiskondlike vajadust maksmat
aga vaim mandub vooditerne, piit-

sakaid ja pükke lugedes, kartoteere
korraldades jne, jne. Kodumaa ja
rinna tagaripään-õimalused tun-
duvad ainult kaugete, täitu-
matude unistustena. Mu taskus on
maabumise-luba Austraaliasse
juba peaaegu pool aastat. Ärasõit
on viibinud ainult selle tõttu,
et seni on 120 keeldunud tein-
mast seengust individuaalsed maa-
bunisluba omavate sõidukuludeid.
Nunustan ausalt: minust on
saanud emigrant, une defniti-
ooni järelle D.P.

Teie kiri võttis minult une
mitmes "õks". Tusalt "õeldes", seengus-
tel kaalutlustel ma ei ole viirandanud
oma ärasõitu ülemeremaadesse. Teie
seisukoht on õige. Miks ei "õelda" sedä
kõvemini, miks pole sedä seni veel
üldse "õeldud"? Iest vaadata —
meie lõõgijõuline meeste põlv ongi
juba enamikus siit ära!

Olge terve talua, h. Rajamaa,
ja kiirutage ikka jälle!
Kivitz.